

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
6 серпня 2013 р., вівторок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- «Шоколадний» скандал готовий розтанути за столом переговорів** *Ольга Вітер, "Голос України"* 3
- Одним з інгредієнтів «шоколадного» скандалу експерти називають політичну діяльність власника компанії «Рошен» экс-міністра економічного розвитку і торгівлі України, народного депутата П.Порошенка. Директор українського Інституту аналізу політики Р.Бортник вважає: скандал невинуватий в українсько-російських політичних і економічних взаєминах.
- "Янукович попросив Путіна притиснути Порошенка"** *Ірина Рибаківа, "Газета по-українськи"* 4
- "Є дві версії нападок Росії, — говорить директор Центру антиолігархічної політики В.Ларцев. — За першою, під час останнього візиту до Києва Президент В.Путін не домовився з В.Януковичем про вступ України до Митного союзу. Тому Кремль вирішив показово гнобити український бізнес. Але мені видається вірогіднішою друга версія — Янукович попросив Путіна притиснути Порошенка".
- Як поділити Україну** *Ігор Луб'янов, Журнал "Країна"* 4
- Екс-губернатор Одещини, народний депутат-"регіонал" С.Гриневецький запропонував збільшити області й створити на їх основі вісім регіонів. Політики не вперше заходились перекроювати країну. 2005 року тодішній віце-прем'єр Р.Безсмертний ініціював адміністративно-територіальну реформу. На його думку, Україну можна було б поділити десь на 20 регіонів.
- Советник Азарова: «Путин может выставить своего кандидата против Януковича»** *Журнал «Форбс» (Україна)* 6
- Депутат-регіонал О.Царев – о технократе Арбузове и своем потенциальном парламентском соратнике миллиардере В.Новинском.
- После драк в Раде депутаты отдыхают "у Христа за пазухой"** *Ольга Смалюховская, «Вести»* 8
- Большинство слуг народ рассказывают, как скромно загорают в Крыму или вообще не отдыхают. А сами - покоряют глубины Индийского океана. Мальдивы, Ибица, Италия — такие направления нынче предпочитают нардепы. «Вести» выяснили, как они проводят свой отпуск.
- ІНТЕРНЕТ-ЗМІ**
- Олександр Доній: «Реального об'єднання опозиції не відбулося»** *Обозреватель* ..9
- Політологи в один голос тоді заявили, що в'язниця вплинула на Ю.Тимошенко. Чи справді це так? Яким чином відсутність в політиці экс-прем'єра вплинула на погоду в опозиційному

таборі? Відповіді на ці запитання окреслив політолог, народний депутат–мажоритарник О.Доній.

Спасение Януковича, или Как сорвать выборы-2015 Главком 11

Высший административный суд разрешил Верховной Раде бездействовать и не назначать местные выборы в Киеве. С последним решением некоторые эксперты и политики уже связали угрозу отмены президентских выборов в 2015 году. Схема проста и эффективна: парламент просто не назначит выборы, ЦИК во главе с новым председателем промолчит, а админсуд постфактум «даст добро».

Олег Медуница: «Фирма из Донецка может получить лицензию на добычу нефти в Сумской области» OILNEWS 14

Сессия Сумского областного совета 16 августа рассмотрит вопрос о предоставлении разрешения ООО «Спектр-Энерго-Дон» на пользование недрами в Сумской области. Об этом в своем блоге пишет народный депутат О.Медуница. По его данным планируется выделение участков в Лебединском, Охтырском и Роменском районах с залежами нефти и газа общей площадью 746,75 км2.

В ВР предлагают создать Государственное бюро расследований Власти.нет 14

В Верховной Раде зарегистрирован законопроект о создании Государственного бюро расследований для расследования преступлений, совершаемых чиновниками высшего ранга, судьями и прокурорами. Автор документа народный депутат А.Кожемякин предлагает создать бюро на базе следственных подразделений прокуратуры. Чтобы следователи госбюро добросовестно выполняли свои задачи, им предложено выплачивать повышенную зарплату. В Партии регионов заявили, что Рада не поддержит законопроект оппозиции, поскольку ключевые реформы в стране должны инициировать Президент или правительство.

Грядущие перемены: Попов уступит место Порошенко? Главком 15

Согласно социологическому исследованию, проведенному GfK Ukraine в конце июня по заказу журнала «Эксперт Украина», определяется тройка реальных претендентов на пост киевского градоначальника. За А.Попова проголосовали бы 18,6% киевлян, за П.Порошенко - 17% и за Н.Катеринчука – 15,3%. Это при условии, что В.Кличко не будет принимать участия в избирательной гонке.

БЛОГИ

Арсен Аваков: «Свидание с Юлей. Четыре часа вместе» glavkom.....17

"Юля ждала нас и готовилась – едва скрывала слезы при встрече. Это были минуты радости для всех нас. Ничуть не изменилась, худенькая, подобранная, красивая – наша Юля! Немного уставшие глаза... Сели говорить. Юля, по бокам два Арсена. Шутит – «Все что сегодня скажу – сбудется! Скажите, кто еще между двумя Арсенами посидит?! Редкий случай".

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

**Чиновники службы автодорог за полгода украли 150 миллионов гривен
Интер, Подробности 18**

**Проти бас-гітариста гурту "Блад-хаунд Ген" МВС порушило кримінальну
справу УТ-1, Підсумки дня 19**

Мирним зібранням закон не потрібен? Радіо Свобода, Новини 20

Зволікання у справі Тимошенко вигідне Росії Радіо Свобода, Ваша Свобода 21

«Шоколадний» скандал готовий розтанути за столом переговорів
Ольга Вітер, "Голос України"

Україна готова до переговорів щодо якості продукції торговельної марки «Рошен». Їх позитивний результат має назавжди зміцнити рівень довіри в торгово-економічних відносинах між двома державами. Про це заявив міністр аграрної політики і продовольства Микола Присяжнюк, передає прес-служба Мінагрополітики. Це реакція у відповідь профільного вітчизняного відомства на «шоколадний» скандал, який спровокувала заява Росспоживнагляду про те, що нібито українські солодощі містять бензопірен (високотоксична речовина, небезпечна для людини навіть у малій концентрації).

«Якість української продукції підтверджена успішним експортом до Євросоюзу і зростаючим попитом серед споживачів Російської Федерації. Позитивний результат переговорів, які українська сторона готова почати вже з 5 серпня, має назавжди зміцнити рівень довіри в торгово-економічних відносинах між двома державами. З боку Мінекономрозвитку Україна показує готовність до такого діалогу, а Мінагрополітики України висловлює впевненість у якості вітчизняної продукції й досліджень українських лабораторій», — запевнив міністр.

Чиновник переконаний, що поодинокі претензії мають бути обговорені і невідкладно вирішені. За його словами, в Україні діє жорсткий контроль якості харчування відповідно до вимог ЄС і з урахуванням умов вступу в Зону вільної торгівлі. Претензії по продукції стосуються не її якості, а перебувають у площині необхідності переговорів з торгово-економічних відносин.

Ну, а поки що Таджикистан заявив, що не має претензій до якості кондитерських виробів української компанії «Рошен», що поставляються в республіку. Про це повідомив заступник керівника Агентства зі стандартизації, метрології, сертифікації та торговельної інспекції при уряді Таджикистану Ібодулло Курбонов.

За його словами, «після того як Росспоживнагляд виявив в українському шоколаді бензопірен, фахівці Агентства спільно з іншими службами провели додаткову перевірку, але жодних шкідливих речовин не виявили».

Комітет державного санітарно-епідеміологічного нагляду міністерства охорони здоров'я Казахстану за підсумками перевірки семи найменувань продукції української кондитерської корпорації «Рошен» також не знайшов у ній бензапірену, повідомив голова комітету Жандарбек Бекшин.

Коментуючи можливість запровадження заборони на постачання до Казахстану рошенівських солодощів через недотримання вимог законодавства Митного союзу (МС), пан Бекшин повідомив, що на звернення до офіційних осіб Росспоживнагляду відповіді поки що немає. Мовляв, тільки при одержанні офіційної відповіді «ми можемо винести постанову про заборону цієї продукції».

Нині перевірку продукції українського кондитерського гіганта веде Білорусь.

Поки триває розгляд, одним з інгредієнтів «шоколадного» скандалу експерти називають політичну діяльність власника компанії «Рошен» экс-міністра економічного розвитку і торгівлі України, народного депутата Петра Порошенка. Директор українського Інституту аналізу і менеджменту політики Руслан Бортник вважає: скандал невинуватий в українсько-російських політичних і економічних взаєминах. Мовляв, політик активно критикує можливість вступу України до Митного союзу. Крім того, торік Порошенко брав участь у поміченому в РФ «мовному скандалі» з етикетками продукції його фабрики, скасувавши рішення про випуск виробів з російськомовними етикетками.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=299188>

"Янукович попросив Путіна притиснути Порошенка"

Ірина Рибаківа, "Газета по-українськи"

Росія заборонила ввозити до себе цукерки фірми "Рошен". Виробництво належить бізнесмену Петрові Порошенку. Нібито у продукції виявили бензопірен — токсичний канцероген. У компанії повідомляють, що норм на вміст цієї речовини не існує ні в Україні, ні в Росії, ні в Євросоюзі.

— Є дві версії нападок Росії, — говорить директор Центру антиолігархічної політики 54-річний Володимир Ларцев. — За першою, під час останнього візиту до Києва президент Володимир Путін не домовився з Віктором Януковичем про вступ України до Митного союзу. Тому Кремль вирішив показово гнобити український бізнес. Але мені видається вірогіднішою друга версія — Янукович попросив Путіна притиснути Порошенка.

Навіщо Януковичу шкодити Порошенку?

— Власник "Рошен" залишився чи не єдиним бізнесменом, який підтримує опозицію. Веде неприємну для влади гру: начебто й не з опозицією, але і не з владою. Заявляє про бажання боротися за пост мера Києва, не заперечує своїх президентських амбіцій на 2015 рік. Це плутає гру владної команди. Вони не можуть прорахувати варіанти побудови тактики. Тож Януковичу вигідно, щоб Путін присік фінансові потоки для опозиції. Його задача — щоб Порошенко остаточно ліг під владу.

Як впливають такі торговельні війни на українців?

— Навіть через незначні провали у великому бізнесі скорочуються надходження до державного бюджету. Це прямо чи опосередковано позначається на добробуті людей. Утім, є і позитивний момент — споживачі будуть уважніші до вмісту продуктів, виробники пильніше стежитимуть за якістю. Від цього споживач виграє.

Якби Україна була у Митному союзі, чи застосовували б до неї санкції?

— Ні. Там Росія має "контрольний пакет акцій" перерозподілу продукції на кордонах. Навіть якби були проблеми з якістю, про це мовчали б.

Як контролюючі органи мали б впливати?

— За наявності цивілізованих відносин повинна бути процедура. Спочатку — непублічне попередження. Якщо виробник не відреагував, слід застосовувати заходи, що примусять його ліквідувати порушення при виробництві. А росіяни спочатку заявили про отруйну речовину мас-медіа, а виробник уже має розбиратися, дурень він чи ні. Сподіваюся, у Європи процедури існують.

http://gazeta.ua/articles/comments-newspaper/_yanukovich-poprosiv-putina-pritisnuti-poroshenka/510226

Як поділити Україну

Ігор Луб'янов, Журнал "Країна"

Екс-губернатор Одещини, народний депутат-"регіонал" Сергій Гриневецький запропонував збільшити області й створити на їх основі вісім регіонів. Політики не вперше заходились перекроювати країну. 2005 року тодішній віце-прем'єр Роман Безсмертний ініціював адміністративно-територіальну реформу. На його думку, Україну можна було поділити десь на 20 регіонів.

Чим поганий нинішній устрій? І чи він узагалі поганий? Закиди не змінюються роками.

По-перше, людей бісить, що областям не дають грошей. Зібрані податки об'єднують у -Києві в один бюджет і потім розподіляють за власною логікою. Тоді починаються звинувачення одне одного в тому, що хтось їсть більше. "Ви взагалі на дотаціях сидите!" — кажуть донеччани галичанам. "Та ні, вам більше дотацій перекидають!" — відповідають ті.

По-друге, теперішня територіальна система в Україні створена Радянським Союзом. Той потребував потужної індустріальної економіки, тому сприяв областям із великими центрами.

Жити в районному містечку було не вигідно. Людина намагалася прорватися до обласного, бо там були великі державні підприємства. Містечка знелюдніли.

По-третє, області не враховують етнографічної та історичної специфіки українців. Нарізали їх за принципом економічної доцільності. Наприклад, звикли говорити про три галицькі області. Але Тернопільщина об'єднує в собі Галичину на заході, Волинь на півночі та Поділля – на сході. Така сама комедія мало не з усіма областями.

По-четверте, часто кажуть, що починати потрібно знизу, тобто утворювати місцеві громади. Це може бути кілька сіл, містечок, які мають спільні заклади, реєстрацію тощо. І, звісно, спільний бюджет. Тоді ці громади можуть об'єднуватися в повіти, а повіти – формувати землі або регіони. Це називається трьома -адміністративно--територіальними рівнями. -Проте, щоб сформувати громади, треба залишати їм -податки. А Київ цього робити не хоче.

Якщо зберегти все, як є, невдовзі занепадуть села і спустошаться райцентри. За 15–20 років матимемо зо сім-вісім мільйонників і сильно проріджену територію. Україна й так дуже мало заселена. Перше, що впадає у вічі, коли їдеш на Захід або вертаєшся назад, – як густо стоять поселення в Європі й наскільки далеко – у нас. Це проблема не лише залюднення, а й розподілу населення. Можна помістити мільйон у кілька квадратних кілометрів, а можна розселити по 10 містах і 50 містечках та селах, залюднивши цілий регіон.

Після об'єднання 25 областей у вісім регіонів матимемо вісім величезних міст посеред пустелі. Яку, звісно, можна обробляти латифундистам. Для цього багато людей не треба.

Провести реформу знизу догори дуже важко – через надмірну централізованість. Лишається розділити Україну так, щоб максимально створити умови для розвитку невеликих міст та місцевих громад навіть за наскрізь гнилої системи. І підготувати її для великого поділу в майбутньому.

Найкраще зняти перший рівень. Тобто прибрати області. Зараз Україна має 490 районів. На їх основі можна створити 100–120 повітів, щоб населення кожного з них було десь від 300 до 500 тисяч. Цього достатньо для налагодження самостійного економічного, соціального та культурного життя. Повіти можуть охоплювати три–п'ять теперішніх районів. Після скасування областей відбудеться значний перерозподіл людей і чиновників. Вінниця матиме той самий статус, що й, наприклад, Хмельник. Повіти потребуватимуть керівництва і власної корупційки, тож по них -швидко роз'їдуться чиновники з теперішніх обласних центрів. Аби була корупція, потрібні гроші. Чиновники вибиватимуть їх для повіту в -Києві. Така система оживить -місцевий рівень у будь-якому суспільстві – що в нормальному, демократичному, що в нашому.

Візьмімо для прикладу Київщину. 25 районів об'єднуємо у сім повітів. Київ дістає статус міста-повіту. Решта – Вишгородський, Фастівський, Білоцерківський, Переяславський, Броварський та Бориспільський. Шість міст піднімаються до статусу повітових центрів і зав'язують на собі життя навколишніх громад.

Така система працює у Франції, де повіти називають департаментами. Раніше вона існувала в Польщі, там таку функцію виконували старі воєводства. Її досі мають Румунія й Туреччина. Нещодавно на неї перейшла Латвія, бо хоче природно зміцнити місцеве самоврядування.

Чи це означає, що від першого рівня поділу – областей, регіонів або земель – треба відмовитися? Ні. Але об'єднати по кілька повітів в одну землю можна завжди. Франція має -департаменти від 1790-го. Вони проіснували як єдина верхня система поділу країни 200 років. І лише 1986-го їх звели у 16 регіонів. За цей час у країні оформилось місцеве самоврядування. Об'єднати все у великі регіони означало перенести кілька важливих повноважень із Парижа до регіональних цент-рів. Тепер департаменти можуть розв'язувати найголовніші свої проблеми на рівні регіону, а не країни. Решта – залишилось, як і було. Франція має 96 департаментів -усередині країни та ще п'ять – заморських.

Не кажу, що нам знадобиться 200 років, щоб об'єднати повіти в землі, як це зробили французи й досі не зробили румуни. Якщо в Україні зміниться адміністративна система, корупції поменшає, а демократії – побільшає, то це можна буде здійснити років за 20. Якщо –

ні, то за 50–70. Може, і 100, хтозна. Тим більше, саме поділ на землі викликає найзапекліші суперечки.

Найкраще було б зробити це так, щоб поєднати економіку й історію. Проте це далеко не завжди вдається. Я об'єднав би повіті у 18 земель: Київ, Закарпаття з центром в Ужгороді, Галичину з центром у Львові, Буковину з Чернівцями, Полісся з Коростенем, Волинь із Луцьком або Кременцем, Поділля з Кам'янцем або Вінницею, Наддніпрянщину з Полтавою або Черкасами, Чернігівщину з Черніговом, Сіверщину з Глуховом або Путивлем, Слобожанщину з Харковом, Донбас із Донецьком, -Запоріжжя з Дніпропетровськом, Таврію з Херсоном, Приазов'я з Маріуполем, Наддністрянщину з Одесою, Басарабію з Білгородом або Ізмаїлом та Крим – із Сімферополем чи Бахчисараєм. Це створило б хороші економічні умови для кожної з земель, та й історично було б виправдано.

Чому повіті й землі, а не райони та регіони, що наполегливо підсовують то "помаранчеві", то "біло-блакитні"? Саме такі назви існували історично. А ще це бодай невеличкий реверанс у бік України 1917–1921 років, коли такий поділ прописували у проектах Конституції УНР за Центральної Ради й Директорії. Ми й так занадто часто мавпуємо УРСР або ж створюємо щось гібридно-скалічене. Як ті ж таки "Регіони". А за часів УНР землі мали досить романтичні назви: Деревлянська земля, Поросся, Самара, Низ. Коли земель або повітів багато, їм дають назви місцевих річок. Такий принцип повівся від французів. Чому б і ні?

Щодо земель варто дискутувати й дискутувати, бо багатьом такий варіант не сподобається. Але перший етап змін - треба б робити найближчим часом. І не під вибори, а задля розвитку місцевих громад.

Очевидно, що теперішня влада на це не здатна. Така реформа зруйнує усталений пострадянський спосіб життя і змусить населення чухати потилиці, щоб не вмерти з голоду. Люди цього страшенно не люблять. -Проте інакше вони ж невдовзі остаточно маргіналізуються. Не підіймуть районні центри на -рівень обласних, а опустять обласні до районних. Що вже видно на багатьох прикладах.

Звісно, буде комедія з ідентифікацією людини – але це теж плюс. Питатимуть: "Ти звідки?" – "Зі Старобільського". – "А це де?" Хоч географію вивчимо. А може, й водойми. Щоб відрізнитися від сотні собі подібних, треба буде щось вигадувати. Тобто чухати потилиці. Що завжди - добре

<http://gazeta.ua/articles/opinions-journal/pislya-ob-ednannya-25-oblastej-u-visim-regioniv-matimemo-visim-velichezних-mist-/509285>

Советник Азарова: «Путин может выставить своего кандидата против Януковича» *Журнал «Форбс» (Украина)*

Олег Царев попал в парламент в 2002 году в возрасте 31 года. «Моложе меня был только Виталий Хомутынник», – смеется сейчас регионал. За 11 лет работы в Раде от рядового депутата Партии регионов он дослужился до заместителя главы одноименной фракции.

Вместе с нардепами Игорем Марковым, Александром Пресманом и Геннадием Трухановым Царев входит в группу Сергея Клюева. С братом последнего – секретарем СНБО Андреем Клюевым – регионал знаком больше 10 лет. Хорошие отношения по долгу службы он поддерживает со всеми членами нынешнего Кабмина: Царев отвечает за связи депутатов-регионалов с правительством. В его компетенцию входит разработка совместных законопроектов. «Но личные вопросы я не решаю. С ними депутаты ходят напрямую к министрам», – подчеркивает регионал. В мае этого года Царев был назначен советником премьер-министра Николая Азарова по аграрным вопросам.

Недавно депутата прочили на должность губернатора Днепропетровской области, но сам Царев эти слухи опровергает, утверждая, что работа в парламенте ему больше по душе. Forbes замглавы фракции Партии регионов рассказал о плюсах Таможенного союза, сотрудничестве

старой и новой гвардии ПР и о главной угрозе для Виктора Януковича в 2015 году. Ниже – основные тезисы этой беседы.

О президентских выборах

Предвыборный штаб ПР еще не начал работу. Андрей Клюев только вернулся из отпуска. Не думаю, что на должность главы штаба у нас есть кандидатура лучше, чем он.

Что касается участников кампании, я могу предполагать, что на последней встрече президентов в Севастополе Путин дал понять: Россия не сможет поддерживать Януковича в случае подписания соглашения об ассоциации с ЕС. Есть два варианта. Первый – Россия заявляет, что она не поддерживает Януковича. Второй, более жесткий – Кремль выставляет пророссийского кандидата, который в первом туре оттягивает часть голосов у противников оппозиции. Например, это может быть Виктор Медведчук или какая-нибудь другая фигура. У Путина в России рейтинг около 40%, поэтому у любого, кто встанет рядом с ним тут, тоже будет большая поддержка.

Главным конкурентом Януковича на выборах будет лидер УДАРа Виталий Кличко. Для этого ему нужно просто меньше выступать и не делать ошибок.

О вице-премьере Сергее Арбузове

Арбузов – это выбор президента. Если его становление как публичного политика пройдет успешно, у него хорошие шансы стать премьером. Шансы на это есть и у Александра Вилкула. Он тоже молодой, успешный, энергичный. Сегодня это политическое лицо группы Рината Ахметова.

Многие рассчитывали, что между Арбузовым и Андреем Клюевым на почве работы в парламенте будет конфликт, но у них хорошие отношения. Клюев много лет отвечал за парламент, и делает это очень умело. Он знает оппозиционеров и людей из нашей фракции, знает, как формировался парламент.

Друг о друге они отзываются нормально. Клюев говорил, что Сергей Арбузов очень хороший экономист и технократ, а Арбузов считает Клюева сильным политиком. Хороший получается тандем.

Арбузов очень старается. У него действительно нет политической школы, но он быстро растет, встречается с депутатами и пытается понять, как работает парламент.

О России и Таможенном союзе

В Таможенном союзе (ТС) много выгод. Украине нужны кредиты. Дефицит бюджета сейчас большой, роста производства нет. Причина – в дорогих энергоресурсах, дорогих деньгах и высоких налогах. В этих условиях производству развиваться тяжело. По соглашению об ассоциации Украина открывает свои рынки полностью, а европейцы для нас – нет.

Под создание двухстороннего газотранспортного консорциума Россия была готова создать резервный фонд для Украины в \$15 млрд. В обмен на это Украина должна была выйти из европейского энергетического пакета и создать консорциум с Россией. Об этом договаривались полгода назад. Но позже Украина вышла из договоренностей, чтобы не потерять лицо перед европейскими партнерами. Но не стоит забывать, что накануне выборов 2015 года важно получить кредит, для того чтобы нормально пройти избирательную кампанию.

Если мы откажемся от соглашения об ассоциации, Россия предложит открыть кредитный своп для Украины. Что это значит? Украина передает, к примеру, \$15 млрд в гривневом эквиваленте России, а Россия передает ту же сумму Украине в рублях. Украина может использовать эти рубли для расчета за газ, сохраняя другую валюту. По этому кредиту не нужно платить проценты.

У меня есть заключение юридической компании о том, что шесть пунктов соглашения об ассоциации противоречат Конституции Украины. Если группа народных депутатов от ПР сделает обращение в Конституционный суд, он вынесет решение о неконституционности соглашения с ЕС. Коммунисты такое обращение с удовольствием подпишут. Это не значит, что Украина не сможет подписать ассоциацию – сможет, но только после изменений в Конституцию, а это небыстрая процедура.

О проверках Россией, Белоруссией и другими странами продукции компании Петра Порошенко Roshen

Порошенко всегда декларировал европейский вектор. Теперь может продемонстрировать выгоды интеграции с ЕС на примере своего предприятия. Пусть теперь попробует продать свои конфеты в Европе.

Что касается проверок, страны ТС могут или вводить запрет на экспорт, или расторгнуть договор о свободной торговле с Украиной. Если ассоциация между Украиной и ЕС будет подписана, тотальный отказ от украинской продукции придется на время выборов – 2015 год.

О новоизбранном депутате Вадиме Новинском

Для него парламент – дополнительная возможность раскрыться. Ему нравилось вести избирательную кампанию и заниматься всем, что было с ней связано. Это я понял после встречи с ним. Почему нет? Он может себе позволить заниматься тем, чем хочет. Во фракции ПР есть много людей, близких к Ахметову. Новинский может усилить эту группу. Он, безусловно, войдет в нашу фракцию.

<http://forbes.ua/nation/1356267-sovetnik-azarova-putin-mozhet-vystavit-svoego-kandidata-protiv-yanukovicha>

После драк в Раде депутаты отдыхают "у Христа за пазухой"

Ольга Смалюховская, «Вести»

Шуфрича видели в средиземноморском круизе с Кличко, Лукьянов занимается виндсерфингом на Мальдивах, Гриценко показал семье Помпеи, а Рыбак ухаживает за женой, которая сломала ногу

Большинство слуг народ рассказывают, как скромно загорают в Крыму или вообще не отдыхают. А сами - покоряют глубины Индийского океана. Мальдивы, Ибица, Италия — такие направления нынче предпочитают нардепы. «Вести» выяснили, как они проводят свой отпуск.

Лидер фракции УДАР **Виталий Кличко** в этом году впервые прыгнул с детьми с парашютами. Политик написал, что семья была в восторге от идеи и все ее поддержали. Сыновья Максим и Егор агитировали за прыжок с парашютом давно, а дочь Лиза тоже оказалась не из трусливых и с интересом приняла участие. Она внимательно выслушала инструктаж, а после помогала маме, как правильно нужно одевать снаряжение.

Так, Кличко навестил своих детей в американском лагере, где они проводят летние каникулы.

Как признался Виталий Кличко, он не первый раз прыгал с парашютом, а вот для его детей и жены это был "воздушный" дебют".

А нардеп-регионал **Владислав Лукьянов** дважды зимой и летом – на Мальдивах. На днях как раз вернулся с отдыха.

«Занимался на Мальдивах виндсёрфингом, ловил рыбу. Это ваху из скумбриевых, некоторые виды хищных рыб», - поделился с «Вестями» народный избранник.

На Мальдивах, которые считаются райским уголком, регионал часто встречается с коллегами по парламенту, со звездами шоу-бизнеса. Правда, не признался «Вестям», кого видел в этот раз.

Лукьянов побывал во многих странах. Его поразили храмы в Таиланде и гора Фудзи в Японии, где отдыхал с сыном.

Шуфрич окружил себя женщинами на Ибице

Регионал Нестор Шуфрич уехал из Киева на полтора месяца. Вернется лишь в сентябре. Папарацци засекли его на яхте на острове Ибица в Средиземном море. Нестор Иванович отдыхал в окружении боксера Владимира Кличко и молодых женщин.

Царев отдыхает на велосипеде

Замглавы Партии регионов Олег Царев в июле отдыхал с женой и детьми в Нидерландах. Нардеп рассказал, что любит активный отдых. Катался с детьми на велосипедах по местным селам.

Бережная нежится под томящим солнцем

Ирина Бережная отправилась на море с 4-летней дочерью Даниэлой. На фото в соцсетях она с дочкой на пляжном топчане. Обычно Бережная любит отдыхать в Италии. Любит экзотику. Побывала на Таити, Бали, в Австралии, на Бора-Бора, в ЮАР. Зимой катается на лыжах в французском Куршевеле.

Чумак стришет газон и мечтает о Крыме

Ударовец Виктор Чумак часть лета проводит на даче стришет газон, ходит на рыбалку с внуками. В августе еще надеется на пару дней вырваться в Крым. Правда, не в депутатский санаторий.

Нардепа Владимира Арьева Карпаты манят тишиной и покоем

«Нервы поставил на место. Настоящая еда с огорода - мы в Киеве забыли ее вкус. А масло из долины я никогда не забуду: желтое, сладкое и свежее», - поделился нардеп.

По горам катается на велосипеде, ловит рыбу и собирает грибы.

«Столько грибов, сколько в этом году, в Карпатах давно не было. Море!», - улыбается политик.

Присяжнюк вдохновлялся руинами Херсонеса

Самый молодой нардеп-коммунист Александр Присяжнюк недавно был в Севастополе. Впервые побывал в городе-герое Севастополе. Город чрезвычайно - практически на каждом шагу памятники героической истории. Особенно запомнилось - Балаклава с базой подводных лодок, Яшмовый пляж, с чистой водой, в который плыл на катере, а затем пришлось подниматься 800 ступенек наверх) и конечно, Херсонес, в котором я наверное осмотрел каждый камень, место, где Владимир принял христианскую веру, Черноморский флот, который должен действительно героическую историю. Поразила атмосфера города и радушие севастопольцев - чрезвычайно приятные и гостеприимные люди.

Юрий Стець на 3 дня съездил в Испанию. Специально в музей Дали

«Я в музее уже не впервые. А вот моя детвора была удивлена», - рассказал нардеп. Сейчас он - в Крыму.

<http://vesti.ua/politika/11952-klichko-v-otpuske-prygaet-s-parashjutom-a-arev-kataetsja-na-velosipede-v-karpatah>

Інтернет-ЗМІ

Олександр Доній: «Реального об'єднання опозиції не відбулося» Обозреватель

Влітку 2011-го, коли вся країна стежила за процесом, де в якості обвинуваченої виступала экс-прем'єр, арешт Юлії Тимошенко видався чимось з категорії очевидного неймовірного. Згодом, коли суддя Родіон Кіреєв оголосив вирок, багато експертів прогнозували, що це викличе народне збурення. Але не так сталося, як гадалося. Українці в цій історії виступили лише пасивними глядачами.

Цими днями минає 2 роки з моменту ув'язнення людини, яку, згідно з соціологічними опитуваннями, 31,6% наших співвітчизників вважають лідером опозиції (Яценюка - 22,9%, Кличка - 8,9%). Перебуваючи поза межами активної політики, Юлія Тимошенко досить рідко озвучує свою позицію з тих чи інших питань. Більше того, за 24 місяці перебування в неволі, колишня очільниця уряду дала лише одне інтерв'ю вітчизняному виданню. Поталанило отримати відповіді Тимошенко Юлії Мостовій з "Дзеркала Тижня". Відповіді були

грунтовними, змістовними і досить глибокими. Політологи в один голос тоді заявили, що в'язниця змінила пані Тимошенко.

Чи справді це так? Яким чином відсутність в політиці екс-прем'єра вплинула на погоду в опозиційному таборі? Відповіді на ці запитання "Обозреватель" шукав спільно з політологом, народним депутатом–мажоритарником Олександром Донієм.

Олександр, які ключові негативні та позитивні тенденції всередині опозиційного табору за період відсутності Тимошенко на політичній арені Ви можете відмітити?

Перед тим, як аналізувати ситуацію, варто зазначити, що справа Юлії Тимошенко – політично мотивована і не має нічого спільного з пред'явленими звинуваченнями і формальними судами. Безперечно, це є демонстрацією усвідомленості Віктора Януковича політичної небезпеки Тимошенко в якості конкурента на президентських виборах. Це перше.

Друге. Ув'язнення Тимошенко активно використовується для дестабілізації опозиційного середовища. Третє – це фактор залякування українських громадян. Четверте – це помста Януковича.

Тому в цьому плані некоректно говорити про якісь позитиви через ув'язнення. Це буде неправильно і нечесно. Прикро також, але факт залишається фактом: українці не продемонстрували готовності боротися за одного з опозиційних лідерів належним чином.

Це певною мірою пов'язано з психологічною втомою, адже лідери помаранчевої революції не виправдали кредит довіри. Але фактом є те, що адекватних дій по відсічі наступу на громадянські і політичні права, не відбулося. Тому за 2 роки можна говорити хіба що про поступове усвідомлення необхідності єднання опозиційних сил, необхідності пошуку додаткових лідерів.

І як рухаються справи у цьому напрямку?

Справи рухаються в правильному напрямку, але рухаються надто повільно. Співпраця між лідерами трьох опозиційних фракцій ВР налагоджується, що є безперечним позитивом. Вони, нарешті, усвідомлюючи небезпеку і виклики, починають співпрацювати. Але опозиційного об'єднання у Верховній Раді на сьогодні так і не створено. Лідерам фракцій легше домовлятися між собою. Вони не вважають за необхідне об'єднати всіх опозиційних депутатів – членів фракцій та позафракційних. Це суттєво знижує опозиційний потенціал у ВР.

Також дуже прикро, що за межами Верховної Ради не створено опозиційного союзу – об'єднання, куди б увійшли всі опозиційні партії, громадські організації і т.д. Тобто реального об'єднання опозиції не відбулося.

Акція "Вставай, Україно", безперечно, несе позитивний заряд в якості прикладу позитивної співпраці парламентських політичних сил. Але ця акція не стала фундаментом для єднання всього опозиційного середовища.

Сьогодні з трьох опозиційних лідерів лише Віталій Кличко заявив про необхідність висунення єдиного кандидата на президентських виборах. Яценюк і Тягнибок про єдиного кандидата вже у першому турі, не хочуть навіть чути.

Що це означає? Те, що реальність перемоги опозиції на виборах-2015 може бути поставлена під загрозу особистими амбіціями деяких опозиційних лідерів. І якщо проаналізувати довибори до місцевих рад, які відбувалися протягом 2-х років, ми побачимо, що в переважній більшості вибори виграли представники Партії регіонів.

Про що це свідчить?

Це – наслідок розпорошеності дій опозиції і її небажання створити загально опозиційне об'єднання. Прикро, але в середовищі наближених до лідерів трьох парламентських фракцій, ідея висунення єдиного кандидата не є популярною. Тому доводиться констатувати, що уроки ув'язнення Тимошенко еліти найбільших опозиційних сил не вивчили.

Зараз багато розмов точиться навколо питання ймовірного лікування Юлії Тимошенко за межами України. Як ви гадаєте, такий варіант є можливим?

Знаєте, це те, що не піддається аналізу, адже це залежить виключно від волі однієї людини. Ніякого відношення до судочинства, на жаль, питання ув'язнення Тимошенко, її

помилування чи звільнення для лікування, не має. Тому щось прогнозувати тут просто неможливо. Це питання може коментувати лише той, хто особисто спілкувався на цю тему з Віктором Януковичем.

Ви раніше згадали опозиційну акцію "Вставай, Україно!". Чому на вашу думку опозиція не змогла побороти апатію громадян, адже не секрет, що чимало людей виходили на цю акцію не за спасибі?

Я вважаю, що для того, аби отримати ще раз довіру громадян, опозиція сама має змінитися. Не можна займатися продажем місць в списках чи внутрішніми чварами і сподіватися, що це не буде помітно виборцям. Для того, щоб отримати довіру, потрібно не лише говорити красиві фрази, а й навчитися відповідати своїми діями цим проловам. Цього зараз не вистачає і це помітно неозброєним оком.

Ми пам'ятаємо, як напередодні виборів окремі політики заявляли, що "тушок" більше не буде, що місця в списках продаватися не будуть і так далі. А що в результаті? В списку з'явилися люди, яких не знають навіть політики з цього ж списку. Зрозуміло, що потім ці люди переходять під знамена провладної більшості. А не помітити цього виборцю важко, тому і є певний скепсис.

За час перебування в ув'язненні Юлія Тимошенко (на відміну від Луценка) проводить досить мляву інформаційну кампанію. Вона рідко щось коментує і за 2 роки дала лише одне інтерв'ю вітчизняному виданню. Як вважаєте, це правильна лінія поведінки?

Мені здається, що однією з цілей, які перед собою ставила влада, ув'язнюючи Тимошенко, була зокрема і її інформаційна блокада. Тому вони максимально обмежили кількість людей, які мали б доступ до неї. І навіть її справжні погляди (наприклад, в період формування виборчого списку) так і залишалися тасмницею для загалу. На мій погляд, вона могла би більше впливати на ситуацію публічними листами, а не листами до лідерів опозиційних фракцій.

Чому вона проводить, як ви кажете, мляву інформаційну кампанію, зрозуміти важко, бо ми не маємо можливості з нею поспілкуватися. Особисто я звертався в тому числі до суду щодо питання відвідин Тимошенко. Але завжди приходили лише відмови.

Випадання Тимошенко з публічної площини - одна з цілей влади, яка була досягнута. Вона не лише не отримує доступ до мас-медіа. Вона втратила важіль оперативного керування партією. І хто тепер реально керує партією, за великим рахунком незрозуміло.

Яким чином може змінитися політична вага пані Тимошенко до виборів – 2015?

Юлія Тимошенко залишається одним з найбільш рейтингових політиків. Відповідно, вона могла би претендувати на лідерство в країні. Саме тому у відношенні неї винесено вирок, який унеможливує її участь в державній політиці.

В Конституції не згадано про застереження щодо участі засуджених у президентській виборчій кампанії. А ось в законі про вибори Президента ця норма чітко прописана. Тобто, як бачимо, тут є явні протиріччя. Якщо Конституційний суд розглядатиме цю колізію, не маю сумніву, що він прийме сторону, яка вигідна владі.

Тому варіант участі Тимошенко в президентських виборах можна розглядати лише тоді, якщо це буде вигідно владі для ще більшого розпорошення опозиційного електорату. А ось на даний момент очевидно, що неготовність Яценюка і Тягнибока погодитися на єдиного кандидата, вже допомагає сценарію влади щодо такої розпорошеності.

<http://obozrevatel.com/interview/05192-donij-realnogo-obednannya-opozitsii-ne-vidbulosya.htm>

Спасение Януковича, или Как сорвать выборы-2015

Главком

Решения украинских судов последних лет, хоть и не выводят людей на массовые протесты, но, как минимум, навевают тоску о будущем. И дело не только в тех приговорах,

которые «отхватили» некоторые оппозиционеры благодаря системе правосудия эпохи Виктора Януковича. Особенно преуспевает в скандальных решениях Высший административный суд. Зимой этого года он отобрал мандаты у народных депутатов Павла Балого и Александра Домбровского. А в конце июля повторил подобный «подвиг», разрешив Верховной Раде бездействовать и не назначать местные выборы в Киеве.

С последним решением некоторые эксперты и политики уже связали угрозу отмены президентских выборов в 2015 году. Схема проста и эффективна: парламент просто не назначит выборы, ЦИК во главе с новым председателем промолчит, а админсуд постфактум «даст добро». В итоге, Президент без трат лишних средств и нервов на предвыборную кампанию останется при своем.

Админсуд намекнул: можно обойтись без выборов президента

Напомним, что в конце июля Высший административный суд уже провернул подобный финт. Он отказался открыть производство по иску народных депутатов Юрия Одарченко и Александра Черноволенко, которые обвинили Верховную Раду в бездействии в вопросе объявления местных выборов в Киеве.

Мотивация, обозначенная в постановлении, звучит так: «назначение выборов не является проявлением властных полномочий Верховной Рады, а потому обжалование их в административном порядке является невозможным».

Решение админсуда вызвало резкую критику в экспертной среде. «В целом, это решение абсурдное и неконституционное, - отметил в комментарии «Главкому» экс-депутат и юрист Юрий Ключковский. – Поскольку согласно 124 статье Конституции все правоотношения в Украине подведомственны судам. И потому не может существовать сферы, где ни один суд ничего сказать не может».

По словам эксперта, «бездейтельность ВР не подведомственна Конституционному суду, но должна быть подведомственна административному».

В оппозиции уверены в том, что это решение несет в себе немалую угрозу «срыва» и грядущих президентских выборов 2015 года. «Суд предоставил полный иммунитет Верховной Раде, поскольку все ее действия так или иначе связаны с принятием определенных актов», - объяснил оппозиционер Юрий Одарченко.

Как остаться Януковичу, не избираясь

Как известно, согласно Закону о выборах президента Украины, очередные и внеочередные выборы президента назначаются Верховной Радой. Что же будет, если большинство в украинском парламенте откажется назначать выборы нового главы державы? Если проводить аналогию с тем, как поступил парламент и суды в случае с местными выборами, то при желании власти шансы получить нового президента в 2015 году также можно свести к нулю.

Итак, следующие президентские выборы в Украине должны состояться в последнее воскресенье марта 2015 года. Эта норма прописана в Конституции Украины. И теоретически предпосылок для перенесения даты выборов быть не может. Однако практически – прецедентных скандальных решений было уже достаточно для того, чтобы представить себе и выше описанный сценарий. Фантастический, на первый взгляд, и вполне осуществимый – при более детальном рассмотрении.

Возможного срыва президентских выборов в 2015 году не исключил глава Комитета избирателей Украины Александр Черненко. «Я не вижу возможности переноса выборов. Если это случится, это будет антидемократический и антиправовой шаг, на который вряд ли кто-то пойдет, но в Украине сложно что-то утверждать наверняка», - признал он. Среди возможных поводов – роспуск парламента, референдум, изменение Конституции (например, ради избрания президента в парламенте).

Еще не так давно о референдуме, как о реальной возможности для Януковича продлить власть, говорили немало. Закон Александра Лавриновича включал в себя ряд положений о принятии новой Конституции и поправок к ней на референдуме в обход в Верховной Рады.

Однако намеки европейцев, что это поставит крест на возможности подписания Соглашения об Ассоциации, и разгромное заключение Венецианской комиссии, несколько поумерили пыл в этом направлении.

Тем не менее, шансы на то, что нынешняя Конституция до 2015 года (уже после возможного подписания Соглашения об ассоциации с ЕС) претерпит изменений, остаются.

«Можно все проверить по «белорусскому» сценарию, - отмечает Александр Черненко. – Если, допустим, принимается новая Конституция, то и пятилетний отсчет срока президента может начаться с момента действия новой Конституции, а до того не считаться». С роспуском парламента, по мнению эксперта, ситуация та же.

Похожий случай в Украине уже был, когда Конституционный суд разрешил второму президенту Леониду Кучме баллотироваться на третий срок. В первый раз Кучма был избран президентом в 1994 году, переизбран – в 1999-м. Однако его первый срок якобы «обнулится» - так как в 1996 году была принята новая Конституция. Правда, Кучма не стал пользоваться такой сомнительной лазейкой и сдал пост в 2004 году.

Также «оттянуть» президентские выборы на неопределенный срок могут и некоторые другие нюансы. «Могут быть вопросы, связанные с финансированием выборов президента, они могут быть не решены – и это станет основанием отсрочки», - отметил в комментарии «Главкому» депутат Юрий Одарченко. Также, по его мнению, в число «таких поводов» могут вписать и «плохую деятельность органов ЦИК и окружных комиссий». «Если будет заказ, Конституционный суд обоснует нужное власти решение», - резюмировал нардеп.

ЦИК назначит выборы в обход парламента?

Однако, несмотря на возможное «потакание» в этом деле ВАСУ, теоретическая возможность запустить избирательный процесс без санкции парламента остается.

«Проблема есть – для назначения выборов нужно решение Верховной Рады, - отмечает Юрий Ключковский. – Но в Конституции точная дата выборов президента прописана. И ЦИК может и должна будет огласить выборы, в случае чего, без решения Верховной Рады – ради исполнения Конституции. Иначе будет признана бездеятельность ЦИК».

Документально этот «оборот» нигде не прописан. Однако прямо такой возможности не исключили даже в Центризбиркоме.

«Назначать выборы президента – полномочия Рады, но, вместе с тем, никто не может забрать у украинского народа право избрать нового главу. Вопрос – в двух плоскостях, и они обязательно должны сойтись», - отметил заместитель главы Центризбиркома Андрей Магера. И отвечая на вопрос, назначит ли ЦИК выборы в случае отказа Рады это сделать, уклончиво ответил: «Я бы не хотел, чтобы ситуация сложилась именно таким образом. Хочется верить в здравый смысл».

«Нет никаких оснований не назначать очередные выборы президента Украины, - вынес вердикт будущим действиям парламента Андрей Магера. – Тем более что сроки выборов президента обозначены в переходных положениях Конституции. Ни роспуск парламента, ни проведение референдума на это не должны повлиять».

В оппозиции в силы Центризбиркома противостоять власти не верят. В первую очередь, в связи с приходом нового главы Центризбиркома, представителя Партии регионов Михаила Охендовского.

«В ЦИК произошло четкое замоноличивание влияния Партии регионов. После смены главы ЦИК, у них появилось не только большинство, но и влияние на весь аппарат Центризбиркома, а это – серьезный рычаг. И в принципе, без санкции Януковича ЦИК никаких решений принимать не будет», - спрогнозировал Юрий Одарченко.

Экс-глава Центризбиркома Владимир Шаповал в определенной степени уравнивал в ведомстве интересы власти и оппозиции. Его позиция относительно возможного референдума также была принципиальной. Еще в качестве судьи Конституционного суда он был одним из идеологов легендарного решения от 2000 года, когда было четко сказано, что президент Кучма не может напрямую имплементировать результаты своего референдума в обход Верховной

Рады. Михаила Охендовского, известного как «человека Медведчука», сразу же по избранию прозвали «Киваловым-2». До 2014 года Охендовский на испытательном сроке, после этого состав комиссии будет ротирован. И именно от преданности Януковичу зависит, попадет ли Охендовский и другие члены ЦИК в новый состав.

Глава Комитета избирателей Александр Черненко уверен, что Центризбирком в случае с президентскими выборами не пойдет на «конфликт» с парламентом. И дело – не в новом главе. «Да, ЦИК может не признать выборы на пяти округах. Но давайте смотреть на вопрос с политической точки зрения. На назначение выборов президента без решения Верховной Рады ЦИК не пойдет. Да, конечно, тут можно сослаться на соответствующую статью Конституции, но формально это все равно будет нарушением закона», - резюмировал он.

<http://glavcom.ua/articles/13075.html>

Олег Медуница: «Фирма из Донецка может получить лицензию на добычу нефти в Сумской области» *OILNEWS*

Сессия Сумского областного совета 16 августа рассмотрит вопрос о предоставлении разрешения ООО «Спектр-Энерго-Дон» на пользование недрами в Сумской области. Об этом в своем блоге пишет народный депутат Олег Медуница.

По его данным планируется выделение участков в Лебединском, Охтырском и Роменском районах с залежами нефти и газа общей площадью 746,75 км².

По информации нардепа, «Спектр-Энерго-Дон» зарегистрирована в 2011 г. с уставным капиталом 1 тыс. грн, в Донецке по ул. Постышева, 117 А/З.

Также, по данным О.Медуницы, директором «Спектр-Энерго-Дон» является уроженец г. Макевка Максим Марин.

«Учредителем этого предприятия («Спектр-Энерго-Дон» - OilNews) является другое ООО – «Септима-Форте» (адрес регистрации: Донецк, ул. Постышева, 131). Основателем и директором последнего значится некий Алексей Витовтов, также уроженец города Макеевка. В начале 2013 года «Септима-Форте» выкупила контору «Спектр-Энерго-Дон», увеличив ее уставный фонд», - сообщает депутат.

<http://www.oilnews.com.ua/news/article21178.html>

В ВР предлагают создать Государственное бюро расследований *Власти.нет*

Глава комитета по вопросам законодательного обеспечения правоохранительной деятельности Андрей Кожемякин («Батькивщина») зарегистрировал в Раде законопроект о создании нового правоохранительного органа — Государственного бюро расследований (ГБР). Его создание предусмотрено новым Уголовным процессуальным кодексом, вступившим в силу 20 ноября 2012 года. В рамках реформирования уголовной юстиции важность создания ГБР отмечали эксперты Совета Европы и международные правозащитные организации. Советник главы государства Андрей Портнов заявил, что законопроект о ГБР будет готов в 2014 году, однако представители оппозиции сыграли на опережение.

Согласно законопроекту, ГБР будет заниматься досудебным расследованием уголовных правонарушений и коррупционных административных проступков, совершенных должностными лицами «особой важности». К этой категории относятся президент, председатель Верховной рады и его заместители, народные депутаты, премьер-министр и члены правительства, судьи, работники прокуратуры и правоохранительных органов. «Что бы ни совершил судья, прокурор или высокопоставленный чиновник — изнасилование, убийство, взятки — этим вопросом будет заниматься ГБР», — уточнил собеседник в комитете по вопросам законодательного обеспечения правоохранительной деятельности.

Создавать ГБР Кожемякин предлагает на базе следственных управлений прокуратур: «Административные здания, материально-техническая база и средства, предусмотренные законодательством на содержание следственных управлений прокуратуры, направляются на обеспечение деятельности бюро». Предполагается, что ГБР будет состоять из центрального аппарата и областных управлений. Штат бюро будет утверждать Верховная рада, а назначать главу — президент. Надзор за соблюдением законности во время проведения ГБР досудебного следствия будут осуществлять прокуроры, «определенные исключительно генеральным прокурором Украины», говорится в документе.

Собеседник в комитете рассказал, что следователям прокуратуры предоставят возможность перейти в ГБР на условиях «переаттестации». В конкурсе смогут принять участие лица с высшим юридическим образованием и стажем следственной работы от трех лет. Отбирать кандидатов должна аттестационная комиссия из 11 человек. В нее войдут четыре представителя администрации президента, пять представителей парламента, а также по одному представителю генерального прокурора и уполномоченного Рады по правам человека. «В бюро должны работать хорошо подготовленные люди, которые знают, как выполнять функции досудебного расследования. Следователи ГБР будут носить классные чины работников юстиции. Они могут себе придумать отдельную форму, чтобы их можно было идентифицировать», — пояснил комитете.

Согласно законопроекту, следователи ГБР получат статус госслужащего, что позволит выплачивать им более высокий должностной оклад — от 4,6 тыс. грн до 23 тыс. грн. Кроме того, Андрей Кожемякин предлагает выплачивать надбавки за классный чин, выслугу лет, выполнение «особо важных заданий» и предоставлять отпуск в 30 календарных дней. По мнению народного депутата, это «позволит следователям быть более защищенными социально и объективнее расследовать преступления в отношении госслужащих, прокуроров, судей».

Эксперты сомневаются, что высокая зарплата следователей станет гарантом их объективной работы. Как сообщил бывший прокурор Киева и Киевской области, партнер адвокатского объединения «Юридические гарантии» Юрий Гайсинский, средняя зарплата работников следственных органов прокуратур составляет 5-6 тыс. грн. «Заниматься расследованиями будут те же люди, что и сейчас работают в правоохранительных органах. В новую структуру они принесут старые недостатки. Дача взяток на Руси была исторической традицией еще со времен Петра I. Преодолеть ее очень сложно», — отметил господин Гайсинский.

Кроме того, член фракции Партии регионов Владимир Олийнык убежден, что парламент не поддержит законопроект Андрея Кожемякина. «Системные изменения в государстве, такие как реформирование правоохранительных органов, должны инициироваться президентом или правительством. В таких серьезных вещах сначала создается концепция, на ее основе президент подписывает указ или принимается законопроект, с планом действий, потом вносятся изменения в бюджет и принимаются подзаконные акты. Не может один депутат регулировать ключевые реформы в государстве», — сказал Олийнык.

<http://vlasti.net/news/171609>

Грядущие перемены: Попов уступит место Порошенко?

Главком

В ноябре этого года в Вильнюсе состоится событие, которое определит дальнейшую геополитическую судьбу Украины - подписание соглашения об ассоциации с ЕС. Но до этого, согласно договоренностям с Европейским Союзом, Украина должна выполнить ряд требований: реформировать судебную систему, освободить Юлию Тимошенко и объявить дату выборов, в частности, внеочередные парламентские выборы в 7 округах и выборы мэра Киева.

Сегодня Киев находится в статусе отсутствия легитимной власти: мэра нет уже больше года, а срок легитимности Киеврады истек 2 июня этого года.

Парламент дважды провалил голосование по назначению выборов Киеврады и мэра столицы. Партия регионов отказывалась голосовать до вынесения решения Конституционного суда по этому вопросу, который постановил провести выборы в 2015 году.

На сегодняшний день в СМИ появилась информация, со ссылкой на источник в КГГА, что власть решила провести выборы мэра Киева под Новый год – предварительно 22 декабря. Оппозиция в свою очередь настаивает на назначении выборов на осень, до Вильнюсского саммита.

То, что выборы могут быть проведены еще в этом году свидетельствует ряд косвенных признаков, которые можно наблюдать в КМДА в последние несколько недель. Александр Попов, которого, скорее всего, экстренно начали «сливать» под Порошенко, вдруг быстро решил активизироваться. Во-первых, началась быстрая перегруппировка его окружения (на замену одним технологам пришли другие). Во-вторых, Попов намерен бросить все свои силы на проведении сессии Киевсовета с использованием «силового варианта» (вероятно, чтобы показать, что он может быть «хозяином города»). В-третьих, сразу после 24 августа планируется запуск сразу несколько пиар-акций, направленных на то, чтобы повысить значимость главы КГГА.

На каких кандидатов ставит власть и оппозиция?

Согласно социологическому исследованию, проведенному GfK Ukraine в конце июня по заказу журнала «Эксперт Украина», определяется тройка реальных претендентов на пост киевского градоначальника. За Александра Попова проголосовали бы 18,6% киевлян, за Петра Порошенко -17% и за Николая Катеринчука – 15,3%. Это при условии, что Виталий Кличко не будет принимать участия в избирательной гонке.

Окончательное решение лидер партии «УДАР» так и не озвучил. Но все чаще появляются сообщения, что судя по стабильным сообщениям о том, что его участие определится после обнародования даты выборов и учитывая абсолютный штиль на его электоральном поле, можно сделать вывод, что свой выбор Виталий Кличко уже сделал. Скорее всего, он соизмеримый с его амбициями стать президентом. И для этого Виталий Кличко имеет основания. Ведь согласно соцопросу, проведенному Киевским международным институтом социологии в июне 2013 года, он победил бы Виктора Януковича. За Виталия Кличко проголосовали бы 16%, а за Виктора Януковича — 14%.

Очевидное выбывание с киевской дистанции Виталия Кличко дает повод говорить о том, что в оппозиции есть единое мнение об исходе «киевского вопроса». И, в случае выдвижения единого кандидата на пост мэра Киева - а только так оппозиция может победить - партия «УДАР» точно поддержит кого-то из оппозиционного лагеря. Ведь вряд ли ее лидер хочет потерять имидж оппозиционного политика накануне президентских выборов.

Фактически на пост мэра Киева сегодня претендуют провластный, внефракционный и оппозиционный кандидаты.

Провластный кандидат – Александр Попов, нынешний глава Киевской городской государственной администрации. После «снежного коллапса», который, кажется, будет жить в памяти киевлян до новой зимы, после скандала с поддельными каштанами почти за 1 млн.грн. и «ямочным» ремонтом киевских дорог, имидж Александра Попова как «хозяйственника», очевидно, подпортился. Теперь для Партии регионов проще и легче подыскать нового кандидата, чем разрабатывать новую стратегию позиционирования для Александра Попова.

Вторым претендентом на пост мэра Киева является опытный политик макиавеллистского толка, внефракционный Петр Порошенко. В «большой игре» он с 1998 года. За это время он сумел побывать членом различных партий и заручиться поддержкой разных политических лагерей: СДПУ (о), Партией регионов, Нашей Украины и создать собственный проект «Солидарность». Петр Порошенко как бизнесмен проявил себя очень изворотливым менеджером. По мнению Forbes, его состояние оценивается в 1,6 миллиардов долларов, и он занимает №7 в рейтинге самых богатых украинцев. А Винница, которая считается электоральным полем Петра Алексеевича, признана самым комфортным городом для жизни в Украине, потеснив Киев, согласно июльскому рейтингу журнала «Фокус».

Петр Порошенко также заявил о своих намерениях баллотироваться в мэры. И, несмотря на свой внефракционный статус, хочет быть единственным кандидатом от оппозиции. «Батькивщина», да и сама Юлия Тимошенко, вряд ли одобрит такой вариант для оппозиции, ведь она помнит, что именно Петр Порошенко, приобретший скандальную репутацию «любих друзів» в 2005 году, фактически стоял у истоков развала коалиции. Естественно, у оппозиции есть опасения, что Петр Порошенко и в этот раз использует оппозиционную площадку для личного карьерного роста и переметнется в провластный лагерь.

По неофициальной информации, во власти планируются серьезные кадровые рокировки, в свете которых Администрация Президента сделает ставку на Петра Порошенко как кандидата от власти вместо неоправдавшего доверия Александра Попова. Соответственно, Петру Алексеевичу будет предложена должность главы КГГА. И сделано такое предложение будет от потенциально нового главы АП – Андрея Ключева, который, как говорят в узких политических кругах, заменит нынешнего Сергея Левочкина. С позиции главы КГГА, Петр Порошенко, используя административный ресурс, сможет обеспечить себе мэрское кресло, но он окончательно потеряет предрасположенность оппозиции. И вряд ли Арсений Яценюк сумеет выдвинуть его сам от имени всей оппозиции. Но и сам Петр Порошенко, похоже, об этом не переживает. Он считает, что для победы надо просто быть «равно приближенным ко всем политическим силам».

Согласно соцопросам, третьим потенциальным кандидатом на пост мэра Киева является лидер Европейской партии Николай Катеринчук, который уже активно проводит избирательную кампанию, несмотря на то, что выборы еще не назначены. Сейчас с ним работает достаточно подготовленная команда, а статус оппозиционности гипотетического дает ему право претендовать на позицию единого кандидата от оппозиции на пост мэра Киева. В свете последних соцопросов Катеринчука уже вряд ли можно рассматривать как технического кандидата, учитывая его затраты на рекламную кампанию, которые как минимум в три раза больше, чем у Петра Порошенко. А поэтому держать такого кандидата исключительно ради оттягивания голосов вряд ли выгодно с экономической точки зрения. Это выглядит его личными политическими амбициями - играть роль местного политика, но в центральном регионе, и быть приближенным к «decision-makers». Скорее всего, мэрское кресло – это политический максимум Николая Катеринчука, ведь президентского поста ему не достичь, а народным депутатом он уже избран.

В случае выдвижения последнего единым кандидатом от оппозиции это будет и его единственным козырем, учитывая, что при вышеупомянутых возможных политических рокировках у Петра Порошенко, на посту главы КГГА, будет административный ресурс, который всегда использовался против оппозиционных кандидатов.

Выборы-2013 или 2015?

По большому счету, сегодня в проведении выборов мэра должна быть заинтересована как власть, так и оппозиция. Потому что в преддверии 2015 года роль столицы всегда играет важную роль. Естественно, у каждой из сторон есть определенные риски в канун президентской кампании получить не победу, а проигрыш. Вот почему политическая целесообразность в этом вопросе более важна, нежели логика.

<http://glavcom.ua/articles/13053.html>

Блоги

Арсен Аваков: «Свидание с Юлей. Четыре часа вместе» *glavkom*

Я не виделся с Юлией Тимошенко с момента ее ареста.

Сегодня был у ЮВ на свидании. 4 часа вместе с Арсением Яценюком и Сергеем Пашинским.

Это было удивительно теплая встреча. Проговорили множество тем. Этого я касаться не буду.

Главная эмоция: ЮЛИЯ ПОЛНА ЭНЕРГИИ!

Собрана, высочайшая степень концентрации мысли, четкое видение и умение распределить проблемы. Невероятная энергетика и сила воли, пластичность и аргументированность в дискуссии (а они были). Жизнелюбие, юмор и самоирония при разговоре о серьезных вещах...

Юля ждала нас и готовилась – едва скрывала слезы при встрече. Это были минуты радости для всех нас.

Ничуть не изменилась, худенькая, подобранная, красивая – наша Юля! Немного уставшие глаза... Сели говорить. Юля, по бокам два Арсена. Шутит – «Все что сегодня скажу – сбудется! Скажите, кто еще между двумя Арсенами посидит?! Редкий случай.

Сразу говорили о стратегии выборной президентской компании: концепт, формат, некоторые детали. Со стороны Юлии – четкий анализ, полная информационная картина, продуманные позиции... А ведь этим утром прочел на нескольких сайтах - «из анонимных источников» - Юля, мол пала духом! Полнейшая чушь! Энергетики у Юлии Владимировны хватит на десятерых. Было видно, что ей было больно – но она была так увлечена разговором – ей так важно было донести свою мысль и получить отклик!

Всю встречу – все 4 часа разговора Юлия была собрана и концентрирована. Я видел, что это давалось ей непросто – но надо знать Юлю! Она сделала все, что б мы не обращали внимания на это ее усилия. И только прощаясь с нами, вставая, едва пошатнулась... на лице промелькнула тень от боли. Тут же смущенно улыбнулась – «ничего-ничего – все в порядке».

Как-то не по себе стало. Юля заметила. «Подойди, посмотри вот тут, тут и там - видишь побелка выделяется – тут камеры стояли наблюдения – и уже сняли.» Смеется – подбросила позитива – решила меня подбодрить. И сразу без перерыва – ну ладно, дорогие, счастливенько Вам. Всем приветы! Не хочет, что б ее жалели. Мы и не будем!

Мы просто с ней победим!!!

<http://glavcom.ua/articles/13073.html>

Телебачення і радіомовлення

Чиновники службы автодорог за полгода украли 150 миллионов гривен

Интер, Подробности

Сто пятьдесят миллионов гривен. Столько денег осело в карманах чиновников службы автомобильных дорог Украины. Такие данные обнародовали в МВД. И это - лишь по результатам проверок за последние пол года. В милиции говорят, что чиновники намеренно завышают стоимость работ, воруют материалы и создают фирмы-однодневки, через которые прикарманивают деньги. Больше расскажет Максим Урлапов.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: На этом участке дороги в Броварском районе рядом с Киевом - водители вынуждены ехать с черепашьей скоростью. Но машины все равно "убиваются".

Дорога между селами в ужасном состоянии. А ведь ее ремонтировали полгода назад, говорит Иван Мануилович. Почему снова ямы? - водитель объясняет просто.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: О разворовывании денег на строительстве дорог заговорили и в милиции. Рапортуют - лишь за последние пол года - выявили хищений на сто пятьдесят миллионов гривен. Вот самые популярные схемы.

Александр СИДОРОВ, зам. начальника департамента Госслужбы по борьбе с экономической преступностью: Завищення вартості робіт, використання неякісних матеріалів, залучення до субпідрядних робіт комерційних структур з ознаками фіктивності.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Это когда фирмы-однодневки не имеют ни опыта в ремонте дорог, ни техники, но чиновники подписывают с ними договоры. А заплаченные им деньги - прикарманивают. А вот в каком состоянии окружная дорога в Харькове. Во время ее ремонта чиновники завысили на бумаге количество асфальто-бетонной смеси. И разбогатели.

Сергей ПЛАЩЕНКОВ, начальник управления по борьбе с экономическими преступлениями ГУ МВДУ в Харьковской области: Вина должностных лиц во время досудебного следствия была доказана полностью.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: По всей Украине - сотни уголовных дел, рапортуют в милиции. Но эксперт в сфере транспорта Сергей Вовк уверяет - воровство гораздо масштабнее. Речь даже не о миллионах, а миллиардах. По его данным - налево уходит двадцать процентов выделенных на ремонт денег.

Сергей ВОВК, эксперт в сфере транспорта: Сколько бы не махали шашкой силовики - только этим проблему не решишь - она куда более комплексная - требует полной переделки схемы функционирования дорожного хозяйства в целом. Фактически это кража дорог. Но теряет Украина не только бюджетные деньги, но и человеческие жизни.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: Аварии, которые произошли из-за плохого состояния дороги. Таких, по официальным данным МВД, за последние полгода было около трехсот. В них погибли двадцать четыре человека.

Сегодня в Печерском суде Киева было назначено слушание иска двадцати двух жителей столицы к "Киеватодору". Они требовали материальной компенсации за разбитые машины. Но представители организации в суд не пришли. Следующее заседание должно пройти в конце августа.

Азаров проверит, почему в некоторых областях поднялись тарифы на услуги ЖКХ

Не погорячились ли власти на местах? Сегодня премьер вышел из отпуска. И первым делом поинтересовался - а почему вдруг на прошлой неделе выросли расценки на услуги ЖКХ. Причем вдвое и сразу в Крыму, Днепропетровской, Киевской, Полтавской, Сумской, Харьковской и Черкасской областях. Теперь будут проверять - насколько обоснованы новые тарифы. Под личным контролем Николая Азарова.

Арбузов пообещал киевскому "Центру сердца" финансовую помощь

Дела сердечные. Первый вице-премьер Сергей Арбузов посетил столичный "Центр сердца" и пообещал кардиохирургам финансовую поддержку. Ежегодно тут консультируют около пятнадцати тысяч пациентов. И все операции на сердце бесплатные. Поэтому, работа учреждение напрямую зависит от количества денег из госбюджета. И теперь контролировать работу центра будет не столичная мэрия, а правительство.

Сергей АРБУЗОВ, Первый вице-премьер Украины: Я уверенно вам заявляю, что вы не будете нуждаться в финансировании, мы найдем возможность профинансировать и в этом году в полном объеме.

Проти бас-гітариста гурту "Блад-хаунд Ген" МВС порушило кримінальну справу УТ-1, Підсумки дня

Скандальні гастролі американських панків.

Епатажний гурт "Блад-хаунд Ген" на концерті в Одесі влаштував ганебну "витівку". Під час виступу бас-гітарист Джаред Хасселхофф дозволив собі наругу над російським та українським прапорами. Москва вже заборонила групі гастролювати в Росії. Свої претензії висунув і офіційний Київ. МЗС сподівається, що "виступ" музикантів оцінять правоохоронці. Сам музикант вже вибачився, а свої дії пояснив традицією: все зі сцени віддавати публіці "через штани". Між тим, київська міліція завела справу на музиканта, який осквернив український прапор. За хуліганство йому загрожує штраф, або ж три роки в'язниці.

Ігор МИХАЛКО, керівник відділу зв'язків із громадськістю ГУ МВС у м. Києві: За фактом наруги над державним прапором України Печерським райуправлінням міліції порушено

кримінальне провадження по двом статтям Кримінального кодексу України – це частина 1 ст.338 "Наруга над державними символами України" і частина 1 с. 296-ї "Хуліганство".

Олена ВАЩЕНКО, заступник директора департаменту інформаційної політики МЗС України: Ми переконані, що правоохоронними органами України буде розглянутий цей інцидент і вжито відповідних заходів. Інциденти, які мали місце в Одеському та Київських клубах, на підставі оприлюднених в засобах масової інформації, можна говорити про абсолютну не прийнятність поведінки американського музичного гурту. Подібним діям, пов'язаним із наругою над державними символами України, немає виправдання, жодним так званним епатажем.

Підрозділи внутрішньої безпеки створять у Державній реєстраційній службі

Своєрідні підрозділи внутрішньої безпеки планують створити у Державній реєстраційній службі. Про це заявив глава відомства Дмитро Ворона. Щоб жорстко придушувати будь-які прояви корупції - нові посади запровадять у всіх великих відділеннях. А поки що Держреєстр разом із Мінюстом ініціює звернення до правоохоронців, щоб ті пильніше відстежували факти порушення закону. За найменших підозр на неправомірні дії держреєстраторів - у відомстві радять скаржитися до міліції. Кажуть, "покривати" нікого не будуть.

Дмитро ВОРОНА, голова Державної реєстраційної служби України: Сьогодні пройшли деякі звільнення керівників реєстраційних служб у наших регіонах, якими ми відреагували на численні звернення громадян. Я попросив зібрати всіх керівників районної ланки, всіх головних фахівців, які займаються цими питаннями і ще раз дуже жорстко попередити про неприпустимість будь-яких дій корупційного характеру з питань реєстрації нерухомості, бізнесу та інших напрямків нашої діяльності.

Мирним зібранням закон не потрібен?

Радіо Свобода, Новини

Порушення права на мирні зібрання нині є для України справжньою проблемою. На цьому наголошують в офісі омбудсмена. Вирішувати її тут пропонують шляхом якнайшвидшого ухвалення закону «Про проведення мирних зібрань». Утім правозахисники вбачають у такому документі загрозу, бо право українців на протест, на їхню думку, можуть істотно обмежити.

Сьогодні у київському Шевченківському районному суді розпочинається черговий розгляд справи щодо порушення порядку проведення мирних зібрань. Цього разу – проти координатора громадянського руху «Спільна справа» Олександра Данилюка. Йому закидають порушення під час зустрічі Врадіївської ходи 18 липня на Майдані Незалежності.

«Я вже втратив лік цим протоколам пов'язаним із цією статтею 185-1. Хоча є рішення Європейського суду з прав людини, яке визнає її неконституційною і незаконною, а можливість притягнення до неї неможливою, бо вона передбачає відповідальність за порушення порядку встановленого Законом «Про проведення мирних зібрань», а, як відомо, в Україні немає окремого закону, який це регулює», – зазначив активіст у коментарі Радіо Свобода. Він також наголосив, що останнім часом в Україні почастишали випадки притягнення до відповідальності за проведення мирних акцій чи за участь у них.

Зокрема, за останні півроку із подібним зіткнулися не лише учасники Врадіївської ходи, а й активісти «Демальянсу» і КУПРу.

В омбудсмена занепокоєні порушенням прав на мирні зібрання

На загостренні проблеми наголошує і представник омбудсмена Михайло Чаплига. За його словами, у щорічній доповіді уповноваженого їй навіть відводять окремий розділ.

Що ж до вирішення питання, то він бачить його лише на законодавчому рівні – через якнайшвидше ухвалення спеціального закону про свободу мирних зібрань.

«Позиція офісу уповноваженого у тому, що повинен бути єдиний закон, який би регламентував механізми реалізації права на мирні зібрання, адже ті порушення його, які зараз

є, впливають із прогалин у законодавстві. Тобто, саме законодавство існує у вигляді комплексу нормативно-правових актів, але єдиного закону немає», – каже представник омбудсмена.

Наразі щодо мирних зібрань у парламенті зареєстровано два законопроекти. Один із них – 2508а – пропонує узаконити обов'язок повідомляти владу про протести за 48 годин до їхнього початку, другий – 2508а-1 – передбачає диференціацію строків сповіщення в залежності від масовості та місця проведення акції, а також мінімальний термін повідомлення – 6 годин до початку зібрання.

Спеціальні закони про мирні акції є лише у країнах СНД – правозахисник

Між тим правозахисник та експерт Всеукраїнської ініціативи «За мирний протест» Володимир Чемерис вважає, що ухвалення такого закону може остаточно забрати в українців право на мирні зібрання.

«Є точка зору європейських експертів, що спеціального закону непотрібно. Тому що будь-який спеціальний закон – це обмеження свободи. І в багатьох європейських країнах спеціального закону немає. Натомість спеціальні закони є у країнах СНД – в Росії, Білорусії Азербайджані, – і трактуються обмежувально. Тому в Росії уявити, щоб була Врадіївська хода чи те, як люди виступили у самій Врадіївці, неможливо», – говорить він.

За словами Чемериса, ухвалення в Росії спеціального закону щодо акцій мирного протесту призвело до того, що проводити акції протесту стало значно складніше: збільшили термін подачі заявки на проведення акції від 10 звичайних до 10 робочих днів, підвищили штрафи, а місцевим органам влади дали право ухвалювати власні регіональні закони щодо проведення мирних акцій.

В Україні лише у 2012 році, за офіційною статистикою, до судів було подано понад 400 позовів про заборону різноманітних акцій та мітингів. І майже 85 % з них були задоволені.

Зволікання у справі Тимошенко вигідне Росії

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Віталій Кулик, директор Центру дослідження проблем громадянського суспільства; Олексій Толкачов, президент Європейської асоціації українців, голова Громадського комітету національної безпеки України.

Тетяна Ярмошук: Я хочу нагадати слухачам, що Юлію Тимошенко засудили до 7 років ув'язнення за перевищення повноважень під час підписання газових угод з Росією. І зараз у Партії регіонів переконують, що для звільнення Тимошенко є юридичні підстави. Між тим, деякі експерти впевнені, що Тимошенко опиниться на волі хіба що ближче до президентських виборів.

І детальніше про це.

Панове, все-таки вже про це дуже багато говорилося, але минуло рівно два роки. Кому був вигідний арешт Тимошенко? Як це вплинуло на розстановку політичних сил?

Олексій Толкачов: Я думаю, що арешт Юлії Тимошенко – це був абсолютно прогнозований крок. Звісно, в ньому намішано дуже багато. Там був і політичний підтекст – прибирання конкурентів з політичної арени. Оскільки там був юридичний підтекст, то є питання і є сумніви. Однак і сама підстава, за що її судили, за ті газові угоди, то цей підтекст так само був. Тому що газові угоди з Росією – ну, час усе розставив на свої місця, і ми тепер уже розуміємо, що газові угоди були кабальними для України.

Як це вплинуло на розстановку політичних сил? Звісно, це внесло певну дезорієнтацію у ту вибудовану ієрархію опозиційних сил. Однак треба зважити, чи вона була взагалі ефективною, та ієрархія опозиційних сил. Чи вона взагалі є опозицією? І чи вона справді спирається на підтримку народу?

Звісно, це стало надзвичайно потужним аспектом геополітики, оскільки ув'язнення Юлії Тимошенко є ледь не основним інструментом тиску на Україну з боку ЄС.

Тому проблем це створило багато. Однак чи можна було без цього обійтися, то я на сьогодні не впевнений.

– А кому це було вигідно? От кому був вигідний арешт Тимошенко? Влада, очевидно, від цього не виграла.

Олексій Толкачов: Я не можу сказати, що владі це було вигідно. Тому що негативного піару влада отримала дуже багато. Скоріш за все, Тимошенко отримала великий карт-бланш і величезну підтримку суспільства, тому що вона стала репресованим лідером опозиції. Якби її не заарештували, то я, боюся, про неї вже всі давно забули б.

– Чи погоджуєтесь Ви, пане Кулик, з такою думкою?

Віталій Кулик: Власне кажучи, конвертувати у підтримку або у симпатію до неї, як до політв'язня, у політичний рейтинг я також не можу.

Наприклад, якщо подивимося на ставлення до решти, подивимося на підтримку громадян постаті Тимошенко, то ми побачимо, що з кожним днем вона фактично втрачає голоси. Більш того, говорити про те, що вона може стати центром єднання опозиції, на даний момент також не варто. Попри те, що номінально про неї заявляють як про лідера опозиції, як про того, кого всі підтримують, всі учасники опозиційної трійки, але насправді ми бачимо, що рішення в цій трійці ухвалюються вже далеко за межами того, що вона радить чи за межами її позиції, не враховуючи її позицію.

Більш того, якщо говорити взагалі про наслідки цього арешту, варто сказати, що арешт Тимошенко зруйнував правила гри політичного класу. Тобто, стало зрозуміло, що високопосадовець, один із «політичних важковаговиків» може бути заарештований і засуджений. Такого раніше не було в українській політиці. Як правило, відкривалася справа, але не доводилася до кінця стосовно перших осіб держави.

Після арешту Тимошенко стало зрозуміло, що старі правила не грають. Старі правила вже не можна задіяти стосовно політичного класу. І, з одного боку, це викликало певний страх у політичному класі, а з іншого боку, побудувало нові системи стримування і противаг.

Політичний клас намагається будувати свої відносини в опозиції всередині, з'явилися можливості домовлятися між опозиційними силами попри те, що вони різні між собою, різні ідеологічно, політично, але це дозволило їм створити триумвірат, який поки що тримається, це дозволило створити такі системи прийняття рішень в опозиції, яка враховує консенсусний характер цих рішень.

Повернення Тимошенко в активну політичну гру зруйнує, звичайно, подібні домовленості опозиції і може знову переформатувати політичну карту. Але до рейтингу, який мала Тимошенко в 2010 році, вона не повернеться. Суспільство не було вмотивоване її підтримувати, не було створено достатньої системи, яка приводила б до рекрутингу, до мобілізації її прихильників. По великому рахунку, з рейтингу Тимошенко зразка 2010 року майже нічого не залишилося у суспільній площині.

– Зроблю таке порівняння. Наскільки можна судити з опитувань, не вийшло з ув'язненої Тимошенко, наприклад, Че Гевари. Чому так вийшло?

Віталій Кулик: По-перше, коли ми говоримо про підтримку Тимошенко, що це означає? Це означає, що люди оцінюють її політичну перспективу, а її немає, оскільки вона ув'язнена, і судимість з неї ніхто знімати не збирається. Це перше. А друге – є нові лідери, які виявилися більш мобільні, які зараз є на слуху, які більш актуальні для громадян. Тягнибок, той же самий Яценюк, той же самий Кличко. Рейтинг Кличка набагато більший, ніж Тимошенко зараз. Він уже її обходить, навіть якщо б її випустили і дозволили брати участь у виборчій кампанії президентській.

Таким чином Тимошенко не стала ні Ганді, не стала символом «революцій». Її бекграунд як прем'єр-міністра – це були такі гирки на її ногах, які утримали суспільство від того, щоб маніфестувати свою підтримку їй і домагатися її звільнення. Те, що зараз 300 осіб проводять акції протесту на Хрещатику, то це, власне, є свідченням банкрутства політичної сили

«Батьківщина», яка не змогла домогтися того, щоб створити ефективно масову підтримку Тимошенко як «політичного в'язня».

Олексій Толкачов: З неї не вийшло Че Гевари або Ганді, тому що рівень того дискурсу, на якому залишилася Юлія Тимошенко, не змінюється, він далеко вже не адекватний настроям людей. Затаскані вже слогани «демократія», «європейська демократія». Вона, на жаль, не виросла у сенсі смислів, з якими звертається до суспільства. І тут вона, звісно, програє, тому що одні і ті ж самі тези, одні і ті ж самі заклики не можуть рік за роком упродовж десятиліть колихати суспільні настрої. Це неможливо.

– Колишній регіонал, потім він був позафракційним, Тарас Чорновіл сказав про те, що за два тижні до ув'язнення Юлії Тимошенко на засіданні фракції було ухвалене рішення не ув'язнювати її ні в якому випадку.

Зараз ми маємо можливість послухати пана Чорновола.

Тарас Чорновіл: Я детально знаю, що буквально за два тижні до цього арешту у центральному офісі Партії регіонів відбувалася дуже серйозна нарада на високому рівні, де обговорювалося питання щодо суду над Юлією Тимошенко, щодо інших речей. І там було дуже чітко визначено, що у жодному випадку, за жодних обставин її не можна арештовувати, суд треба, щоб максимально довго затягувався, щоб це була постійна дискредитація її, щоб вона втягувалася у ці конфлікти, з іншими лідерами опозиції, все.

Тому для влади це повне безглуздя, внутрішні якісь страхи і комплекси Януковича йому ж самому будуть занадто дорого коштувати.

– Панове, чи погоджуєтеся ви з тим, що Віктору Януковичу це ув'язнення дорого коштуватиме?

Олексій Толкачов: Я повністю погоджуюся. Коли Ви питали на початку, чи це вигідно було владі, то я ж кажу, що влада більше отримала від цього негативу, аніж позитиву.

Другий який момент? Мені здається, що це ув'язнення було спровоковане якоюсь внутрішньою «п'ятою колоною» в самій владі для того, щоб підставити Януковича і підірвати його рейтинг.

Поясню чому. Перша спроба ув'язнення, якщо я не помиляюся, відбувалася трохи раніше. Я не пригадую вже точно дати. Це був вівторок. Ну, хто ув'язнює видатну постать у вівторок, коли працюють усі ЗМІ, коли можна підняти активістів, мобілізувати геополітичні сили? За часів Кучми всі ув'язнення відбувалися у суботу, коли всі відпочивають.

Так от, перша спроба ув'язнення Юлії Тимошенко відбувалася у вівторок, саме у той день, коли у Брюсселі засідала делегація Україна-ЄС у Європарламенті. Зрозуміла справа, депутати отримали сигнал з України – за півгодини вже ухвалили якусь резолюцію, звернення до України з вимогою припинити політичні переслідування.

Тобто, те, що відбувалося, насправді відбувалося настільки безглуздо, що повірити в те, що це була якась спланована акція з боку влади, продуманий сценарій, мені достатньо важко.

– Пане Кулик, яка Ваша думка?

Віталій Кулик: Я тут частково погоджуюся.

З іншого боку, варто розуміти, що логіка тих процесів тоді мала певну, треба було враховувати те, що існував високий рейтинг Тимошенко, існувала можливість її впливу на прийняття рішень в опозиції, вона була прихильником радикальних сценаріїв, а з іншого боку, вона уникала предметної розмови з судом, фактично ігнорувалися рішення судді, і сам суддя дискредитувався. Це все накладалося на те, що з глухого кута було важко знайти вихід. Тому рішення суду про арешт і засудження фактично були закономірним розвитком ситуації.

Наскільки виграла влада? Ну, очевидно, влада отримала значні проблеми, пов'язані навіть не зі внутрішньополітичними проблемами, а проблеми, пов'язані із зовнішньополітичною ситуацією і нашою євроінтеграцією. Тобто, питання Тимошенко стоїть основним у підписанні Україною угоди про асоціацію з ЄС. Це питання ускладнює діалог з Брюсселем, це питання піднімається регулярно європейськими політиками, воно створює негативний бекграунд

українській владі, воно створює проблеми в діалозі вищого керівництва з керівництвом ЄС, європейськими лідерами. І, звичайно, це питання має бути вирішене.

Тому, сказати, де більше позитиву, якихось тактичних здобутків, а чи більше негативу, чи втрат, то тут важко сказати, що існує якийсь баланс. Я його тут навіть не шукав би.

– Як цей арешт вплинув на політичну ситуацію в Україні? Наші журналісти поставили це питання перехожим на вулицях Києва. Я зараз пропоную послухати думки киян.

Респондент: Я вважаю, що взагалі не вплинув, тому що кожен займається своєю справою, Юлія Тимошенко у тому числі займалася своєю справою, і врешті-решт вона отримала те, що мала отримати. Безумовно, тут є і політичне, примішане, але вона того заслуговує по своїх справах. А її вже, власне кажучи, не стало, її вже немає у політиці практично. Відголосок тільки є.

Респондентка: Краще вона була б на волі. Тому що вона, може, дійсно щось зробила, трошки більше, ніж зараз наша влада робить. Тому що все йде гірше і гірше.

Респондент: Я не сказав би, що на щось вона вплинула.

Розумієте, у чому справа? Вони практично всі однакові. Єдине, що дуже дико: у нас влада, яка повернулася до народу боком, спиною. Можновладці усі однакові. Ніхто ніколи не цінував і не цінує своїх рабів. Ніхто з них.

Респондентка: Багато дуже політиків підтримують Тимошенко, але кожен при своєму умі. Кожен хоче йти замість Тимошенко, я так вважаю.

Респондент: На політику, мабуть, не дуже, крім того, що вони почали дуже сильно сваритися, опозиція зі владою, тому що це основне питання їхньої, так би мовити, непримиренності. Мені здається, що це і розколює опозицію.

– От бачите, панове, не люблять українці влади.

Олексій Толкачов: Та вони її ніколи і не любили.

– Ніколи і не любили.

Олексій Толкачов: Тим більше, що останнім часом є вже такий навіть напрямок «менеджмент ненависті», коли влада хоч на виборах, хоч в опозиції – всі спекулюють на тому, що роздмухують у суспільстві ненависть до якихось вузьких груп, персоналій, особистостей або всього класу. Як дуже часто буває, дискредитація Верховної Ради або Кабміну.

Це дає свій наслідок, того, що суспільство починає ненавидіти абсолютно всю владу, всіх політиків у сукупності, навіть уже потім не розбираючи, чи то опозиціонер, чи то ув'язнений опозиціонер, чи то представник Кабміну, чи то народний обранець у парламенті.

– Це, очевидно, у традиції українців.

Олексій Толкачов: Воно вже так, справді стає традицією певною.

– Але найбільше ми чуємо про ув'язнення Тимошенко із Заходу. Заклики, заяви з Заходу. І от, власне, в листопаді цього року на Вільнюському саміті Україна все ще розраховує підписати угоду про асоціацію.

Все ж таки, панове, наскільки підписання цієї угоди залежить від того, чи відпустять Тимошенко на лікування, чи не відпустять?

Віталій Кулик: Власне кажучи, я не став би ставити знак рівності. Тут набагато більш ґрунтовні є підстави для цієї угоди.

Європа зацікавлена у підписанні цієї угоди з Україною. З іншого боку, звільнення Тимошенко не може бути предметом торгу. Не буває такого, що сьогодні Тимошенко, а завтра вона: підпишіть угоду про асоціації. Не буде такого. І це буде слабкість, по-перше, влади, по-друге, це буде ознака того, що дійсно існує вибіркове правосуддя, це буде ознака того, що правова система, судова система давала збій. І треба буде щось робити з тим, якось пояснювати, виводити якісь логічні ланцюжки.

Тому я не зробив би домінуючим питання Тимошенко в європейській асоціації. Є питання економічного співробітництва, є питання політичних і правових реформ, конституційно-правової модернізації. Працює Конституційна асамблея, подаються

законопроекти, які фактично вимагав раніше ЄС. Це закон про громадські об'єднання і на виході закон про місцевий референдум. Є багато тих нюансів, де можна показати певний прогрес у європейській інтеграції України.

З іншого боку, є посилене зацікавлення самого ЄС у тому, щоб Україна підписала угоду, і таким чином була визначена певна точка цивілізаційного вибору. Для Європи це дуже важливо у їх відносинах з Російською Федерацією і в геополітиці, яка складається зараз на Європейському континенті.

Для Києва, очевидно, що підписання угоди не має супроводжуватися якимись іміджевими політичними втратами. Це перше. А по-друге, це не може бути предметом зделки. Тобто якогось гешефту, від якого виграє політичний клас чи виграє політичний клас ЄС. Це має бути договір, який відповідав би інтересам і ЄС, і України. Тому зводить всю нашу європейську перспективу до долі одного політичного діяча недоцільно і є контрпродуктивно.

І це розуміють, до речі, деякі європейські чиновники, які, з одного боку, загнали себе у глухий кут вимогою звільнення Тимошенко, а з іншого боку, вони розуміють, що педалювати цей процес – означає перегнути палицю, не отримати бажаного результату, втратити Україну в кінцевому рахунку.

– Але як може розвиватися ця ситуація у даному випадку? От вже були зроблені заяви певні, зокрема щодо так званого вибіркового правосуддя в Україні. Яким може бути вихід? Яким може бути розвиток ситуації до листопада?

Віталій Кулик: По-перше, має бути продовжена реформа судової системи, має бути змінений статус прокуратури. І ці питання також є предметом зараз вивчення Конституційною асамблеєю і розробкою певних змін до Конституції.

Очевидно, що питання має бути більш кардинальним, ці рішення мають бути прийняті на засіданні Верховної Ради, проголосовані законопроекти, і Європа має побачити певний рух у цьому напрямку.

З іншого боку, я не виключаю можливість амністії для Тимошенко і можливість її виїзду закордон на лікування. Але для того, щоб була амністія, потрібно, щоб збігалися два ключових питання. Питання перше – це бажання самого амністуючого. Питання друге – це те, чи готові родичі, адвокати і прихильники Тимошенко вийти на такий сценарій. Амністія, а не скасування вироку і скасування судимості. Це питання дискусійне. Я думаю, що Тимошенко для себе ще відповіді не дала.

– Власне, про це зараз говорять деякі регіонали. Наприклад, Михайло Чечетов говорив про те, що Тимошенко може бути звільнена за «луценківським сценарієм», і для цього вона має попросити про помилування.

Чи погоджується Ви, пане Толкачов, що команда Тимошенко ще не визначилася щодо цього?

Олексій Толкачов: Про це вже давно казалося, що Юлію Тимошенко могли б помилувати, якби вона сама про це попросила. Однак для неї просити про помилування – це, по-перше, визнати власну вину, по-друге, вклонитися чинній владі. Це, на мій погляд, абсолютно неприпустимий для неї сценарій. Це сценарій втрати власної гідності.

Звісно, виїзд її закордон на лікування був би певним розв'язанням цієї патової ситуації, в яку зараз потрапила і Україна, і деякі європейські політики. Наскільки вдасться пройти таким сценарієм? Я не знаю. Я поки що не бачу для нього перспектив.

Скажу єдине, що тривалий час ми агітували європейців піти все-таки на компроміс і підписати з Україною угоду про асоціацію, бо це є важливим не для одного політика, а для цілого народу. Це інструмент, який буде в руках народу для того, щоб тиснути далі на владу і вимагати певних реформ для того, щоб Україна відповідала тим параметрам, які закладені в угоді про асоціацію.

З іншого боку, є багато в Європарламенті друзів України. Вони щиро вболівали за Україну, і вони педалюють питання ув'язнення Юлії Тимошенко. Однак вони потрапили, на мій погляд, сьогодні в достатньо скрутну ситуацію. Бо педалювання питання ув'язненої Юлії

Тимошенко є абсолютно вигідне Російській Федерації, тому що це відвертає європейців від України, уповільнює євроінтеграційний процес України, а відтак кидає Україну в руки до Митного союзу.

З одного боку, європейці борються за правосуддя в Україні, а з іншого боку, вони розуміють, що вони цим підштовхують Україну в обійми Російської Федерації. То є теж для них патова ситуація. Як вони будуть виходити? Я насправді навіть не знаю.

– Тобто виходить, що і українська влада, і Європа певним чином потрапили в такий собі глухий кут, так?

Олексій Толкачов: Так, саме так. На мій погляд, глухий кут.

З деякими європейцями спілкувався, казав: добре, ви нам вказуєте на вибіркоче правосуддя, а ви з Джуліаном Ассанжем розберіться. Скільки він уже сидить у посольстві Еквадору у Лондоні. Дипломатичну місію іноземної держави штурмують у порушення всіх законодавчих вимог, дипломатичних протоколів. У підозрі за сексуальний скандал? То це ж є абсолютно вибіркочим правосуддя, абсолютно сфальсифікована справа! Нам то, українцям, навіть зрозуміло. Хоч ми і не в ЄС. Знаєте, як це називається? І ці люди нам забороняють «у носі длубатися». Така приказка.

– А все-таки за яких умов і коли (ваш прогноз) можуть випустити чи звільнити, чи це може бути амністія, чи все-таки лікування Юлії Тимошенко? Чи це може бути напередодні саміту у Вільнюсі? Чи, швидше, як говорять багато експертів, ближче до президентських виборів 2015 року?

Олексій Толкачов: Мені здається, що до Вільнюського саміту її не звільнять. Чи її звільнять, чи не звільнять – це вже насправді не вплине на результати Вільнюського саміту, бо треба буде Європі йти на компроміс, а Україні формувати позитивний імідж в усіх інших сферах, окрім цієї кримінальної справи Юлії Володимирівни.

На мій погляд, якщо її і звільнять, то ближче до президентських виборів, коли вже буде прогнозований сам результат президентських виборів. І влада буде впевнена у тому результаті.

– Наскільки я розумію, пане Кулик, Ви погоджуєтесь з тим, що Юлію Тимошенко не відпустять до Вільнюського саміту, і це питання не є ключовим у моменті підписання угоди між Україною і ЄС?

Віталій Кулик: Після останнього візиту Квасневського-Кокса, місії ЄС стосовно цієї справи, вже стає очевидним, що це не є пріоритетом №1, тим основним каменем спотикання у переговорах між Брюсселем та Києвом. З іншого боку, очевидно, що доля Тимошенко має бути врегульована до кінця 2013 року.

І тут я не погоджуюся, що це буде ближче до 2015 року. Скоріш за все, це питання буде врегульоване якимось чином, хоча я не хочу гадати на кавовій гущі, але це буде до кінця цього року.

– Маємо запитання радіослухача.

Слухач: Шановні експерти у студії, ви зараз згадали термін «вибіркоче правосуддя». Я зараз запропоную вам несподівану сторону цього вибіркового правосуддя.

Як вам, мабуть, відомо, Євросуд з прав людини щороку отримує десятки тисяч звернень від громадян різних країн Європи про порушення їхніх прав. Пані Тимошенко зараз, хоча вона колись була славетним прем'єр-міністром, є звичайна громадянка України. Але чомусь, відкинувши десятки тисяч звернень громадян різних країн, Євросуд з прав людини почав позачергове розглядання її справи...